

WOLVERINE

Ve filmu *Wolverine* se nejikoničtější postava světa X-Menů vydá na hrdinskou výpravu do Japonska moderní doby. Logana (Hugh Jackman), stoletého mutanta známého pod jménem Wolverine a inspirovaného slavnou komiksovou ságou z dílny vydavatelství Marvel, vtáhne do svých osidel Japonsko, kde byl naposledy během druhé světové války, s jeho temným světem jakuzu a samurajů.

Logan, ocitnuvší se na útěku s tajemnou a krásnou dědičkou a poprvé konfrontovaný s vyhlídkou smrtelnosti, je zatlačen na nejzazší fyzickou i emocionální hranici – do extrémů, kde dosud nikdy nebyl. Na nebezpečné cestě za znovuobjevením hrdiny, který se v něm skrývá, se Logan bude muset poprat nejen s mocnými protivníky, ať už lidmi nebo mutanty, ale i s přízraky své vlastní minulosti, která ho stále pronásleduje. Když Wolverine zkříží své adamantiové drápy se samurajskými meči, aby se prosekal labyrintem lásky, cti a zrady, doopravdy pozná cenu věčného života.

„Tento příběh zavede Wolverina do světa, který se diametrálně liší od prostředí kteréhokoli z předchozích filmů série o *X-Menech*,“ říká Hugh Jackman, který je také jedním z producentů filmu. „Liší se vizuálně i svým tónem. Ve filmu je hodně soubojů, ale ta hlavní bitva probíhá uvnitř Logana samotného: musí se rozhodnout, zda být monstrem nebo se stát člověkem.“

Poprvé se postava Wolverina objevila v roce 1974, a to v úplně posledním komiksovém panelu jednoho z vydání *Neuvěřitelného Hulka* – v příběhu, který byl předzvěstí jeho připojení ke skupině mutantů známých jako X-Meni. Wolverine se krátce nato proslaví po celém světě svými adamantiovými drápy, schopností regenerace a archetypálními záchvaty zuřivosti – to všechno z něj udělá superstar mezi superhrdiny.

V osmdesátých letech se Wolverine stal úspěšnou samostatnou jednotkou – byla mu věnována čtyřdílná minisérie vytvořená autorem „X-Menů“ Chrisem Claremontem a legendárním výtvarníkem Frankem Millerem („Temný rytíř“, „Sin City“). V rámci série

titulní hrdina podnikne sólovou výpravu do Japonska, kde ho pohltí vír zločinu, zrady a cti a zároveň se musí vypořádat se svou hroznou silou i dosud nepoznanou zranitelností. Když se proplétá pro něj nesrozumitelným světem, objeví Wolverine poprvé svůj vnitřní smysl pro spravedlnost.

Tato dějová linka, která mezi fanoušky Wolverina dlouho platila za nejoblíbenější, se stala inspirací pro herce Hughu Jackmana, držitele oscarové nominace, který postavu ztělesnil v šesti kasovních trhácích série *X-Men* (a v současnosti natáčí sedmý film). Jackman viděl v tomto dosud neznámém úseku hrdinovy minulosti vzácnou příležitost ponořit se ještě hlouběji pod Wolverinovu auru neznitelnosti a vrhnout na jeho nejtemnější stránky nové světlo.

Ten správný impuls dodalo Jackmanovi setkání s Jamesem Mangoldem – režisérem, který dokázal proměnit příběh Johnnyho Cashe ve strhující drama lásky a vzpoury ve filmu *Walk the Line* a předělat klasický western *3:10 Vlak do Yumy* na moderní hru na kočku a myš opředenou mýtickými tématy přátelství, povinnosti a osudu. Mangold byl dobrou volbou pro uvedení Wolverina v novém světle a v kontextu překračujícím obvyklé konvence příběhů o X-Menech.

„Jim Mangold umí natočit film, který je zábavný, má v sobě neuvěřitelné akční prvky a zároveň obsáhne i všechny subtilnější aspekty postav a vyprávění,“ říká Jackman. „Přiměl mě k tomu, abych ve všech směrech a v každém záběru šel hlouběji, byl zuřivější, prudší, divočejší.“

Mangold se už od samého počátku chtěl vymanit ze šablony filmu vycházejícího z komiksové předlohy. Režisér vysvětluje: „Na *Wolverinovi* mě lákala možnost natočit něco úplně jiného než klasický film o superhrdinovi, kde jde o to, zarazit zloduchovi jeho ďábelský plán. V tomto příběhu vycházejí akce a napětí spíše z postavy samotné a jsou zasazeny do úplně jiného světa, jaký jste dosud neviděli.“

Ačkoli se ve filmu objeví postavy z Wolverinovy minulosti a odkazuje se tu na události z předchozích dobrodružství, pozornost se zaměřuje na paralelní linii filmů o X-Menech.

„Když točíte film o několikačlenné skupině jako jsou X-Men, jste omezeni v tom, jak hluboko můžete proniknout do jejich pohnutek,“ poznamenává Mangold. „Ale tenhle film se dokáže opravdu dostat Loganovi do hlavy, prozkoumat, kdo je a kde pramení jeho

zuřivost. Využívalo ho ministerstvo obrany, vláda, nepřátelé, zloduší, dokonce i jeho nejbližší. A s časem jeho vztek roste, jen aby ho znásobila jeho přirozená, předurčená divokost. V tomto příběhu si však začne uvědomovat, jak by mu tento vztek mohl dodat sílu a energii.“

Postupně začal Mangold vnímat příběh spíše jako thriller o muži s temnou minulostí, který hledá svou budoucí identitu, než další fantasy z komiksového světa. „Myslím, že to, co lidi na tomto filmu překvapí nejvíc, je, jak moc je skutečný, jak vás jeho svět, akce a drama naprosto pohltí,“ poznamenává.

Mangolda zejména přitahoval moment nejistoty na počátku příběhu, křížovatka, na níž se Logan ocitá: vydal se mnoha temnými cestami, má pocit, že ztratil nebo zničil téměř vše, co miloval, a není si jistý, zda ještě zbývá nějaká cesta k vykoupení. Jednou z věcí, které hrály pro něj, je jeho nesmrtelnost. Možná že i ta je však spíše prokletím než darem.

„Jedna věc, která mi na Wolverinovi připadá obzvlášť zajímavá, je jeho nesmrtelnost; fakt, že s jeho schopností regenerace může žít navždy jako bůh, a proto také zakouší samotu jako bůh. I když Logan přijde o ty, které miluje, ví, že on sám tu bude dál,“ podotýká Mangold. „Už je na světě celé století, přežil války a bitvy i smrt svých blízkých, a teď se dostal do fáze velkého vyčerpání. To je klasické téma – muž, který může žít věčně, ale trpí tím. Logan je narušený hrdina a jedním z hlavních témat tohoto příběhu je jeho hledání něčeho, co v sobě ztratil.“

Mangold využil příležitosti zavést Logana přímo do srdce současného Japonska plného elegantních nejmodernějších technologií a zároveň protkaného silně zakořeněnými tradicemi a skrytými kodexy cti. „Příběh přivádí Logana do jakéhosi horečnatého snu o dnešním Japonsku plném jakuzy, nindžů, samurajů, průmyslových zločinů, mystiky a tajemna,“ vysvětluje režisér.

Zasazení filmu do Japonska umožnilo Mangoldovi a Jackmanovi obléci Logana do jiného hávu: jako rónina. „Ve feudálním Japonsku patřil samuraj svému pánu, zatímco rónin byl samurajem, který o pána přišel. Je tedy jakýmsi bojovníkem bez příčiny, bez cíle,“ vysvětluje Mangold. „Mnozí z těch, kteří dávali Loganovi pocit nějakého smyslu a cíle, už tu nejsou. A tak je to v zásadě zbloudilý muž, připravený udělat cokoli, bez jakéhokoli mandátu. Tato ikonografie je společná americkým westernům i samurajským filmům, a tentokrát do ní vnášíme i komiksovou postavu.“

Na pozadí krás Japonska se střídají intenzivní akční scény od zrychlujících šinkansenů po hrozivě se tyčícího Stříbrného samuraje. I tady se však Mangold vydal za obvyklé hranice. „Už od začátku jsme chtěli akční scény a vizuální stránku posunout až na hranu,“ říká, „ale tak, abyste neztratili přehled, co se děje, a aby to působilo velmi realisticky.“

Celý produkční tým se těšil na neobvyklou práci s postavou, která se stala tak oblíbenou. K Jackmanovi se jako producenti přidali Lauren Shuler Donner, která byla klíčovou hráčkou filmové historie *X-Menů* už od samého počátku, a Hutch Parker, který s Donnerovou na podpoření Mangoldovy vize spolupracoval.

„Tohle je opravdu zásadní Wolverinův příběh,“ shrnuje Parker. „Zavádí ho na cestu do hlubin sebe sama. Vynáší na povrch jeho hlavní vnitřní konflikty. Přináší fyzické i emocionální výzvy, jaké dosud nezažil. Přivádí nás do Japonska, které je velmi skutečné, ale zároveň pro nás velmi vzdálené.“

Mangoldův přístup si podle Parkera dokonale sedne s materiálem, s nímž pracuje. „Jim navázal na to, co bylo předtím, svým vlastním způsobem,“ uzavírá. „Trval na tom, aby jeho svět působil reálně až na dřev, a nechtěl jen ukazovat Wolverinův vztek, ale také odhalit jeho příčinu.“

LOGAN V LIMBU

Ačkoli se Hugh Jackman do postavy Logana vtělil už pošesté – což je rekordní počet ztvárnění stejné komiksové postavy jedním hercem – *Wolverina* nelze s předchozími filmy srovnávat. Už jen proto, že na začátku filmu, než se ocitne v Japonsku, Logan netuší, kterým směrem se vydat.

„Je to někdo, kdo vždy rád jednal na vlastní pěst, ale na začátku tohoto filmu je možná ještě izolovanější, než jsme byli u *Wolverina* zvyklí,“ vysvětluje Jackman. „Vzbouřil se proti světu, protože ho vytvořili jako zbraň, a on se tomu chce vzepřít – a také má pocit, že je pro společnost nebezpečný.“

Jackman pokračuje: „Logana uvidíte zranitelnějšího, ohroženějšího a víc než kdy jindy bude připomínat monstrum. Bojuje se svou identitou, bojuje se smyslem svého bytí a teď stojí před rozhodnutím, zda přijmout svou pravou přirozenost či ne.“

Jackmanovi se obzvláště líbilo přenést Logana do Japonska, které, jak poznamenává, „se nepodobá žádnému jinému místu na téhle planetě.“ Je to také místo, které Wolverina děsí, a čím více je do něj vtažený, tím více se pod jeho vlivem mění.

„Film je atmosférou Japonska prodchnutý,“ poznamenává Jackman. „Pro Logana to znamená od základu změnit své běžné chování a způsob čtení situace. Musí začít od nuly. Japonská společnost je poměrně izolovaná, s velmi silným akcentem na vlastní kulturu a historii, a tak je Logan v tomto podivném novém světě cizincem. Dozví se o kodexu samurajů, jejich výcviku a zásadách cti. Nicméně k nim okamžitě pojme nedůvěru, podobně jako při prvním setkání vůči X-Menům. Přesto je sleduje a přizpůsobí se. Začne uznávat ideu být bojovníkem i jejich smysl pro službu. Také začíná objevovat své lepší já.“

Jackman byl už od počátku odhodlaný Wolverina posunout i fyzicky. To znamenalo pustit se do nejintenzivnější a nejdisciplinovanější přípravy, jakou dosud prošel: zahrnovala přísnou dietu, tvrdý fyzický trénink a intenzivní výuku bojových umění.

„Tu postavu jsem vždycky hrál rád, ale také jsem si pokaždé říkal, kéž bych s ní býval zašel trochu dál z fyzického hlediska,“ přiznává Jackman. „Scénář mi dal příležitost ho posunout dál emocionálně a totéž jsem chtěl udělat i fyzicky. Začal jsem trénovat a zahájil velmi přísnou dietu dlouho před natáčením, protože čas na přípravu jsme měli. A myslím, že se to vyplatilo, protože když se podívám na plátno, vidím tam Wolverina. Myslím, že je pro něj důležité, aby byl štíhlý, aby mu byly vidět žíly, ale zároveň musí být samozřejmě silný. Vždycky jsem chtěl, aby se lidi podívali na plátno a řekli si, fíha!“

Klíčovou součástí výkonu bylo naučit se nové bojové styly. „Wolverina jsem vždycky hrál jako pouličního výtržníka a hospodského rváče. Jeho styl není elegantní, nechce kolem vás kroužit a pak zasadit úder, chce vám během tří vteřin urvat hlavu a jít o dům dál. Jeho bojový styl není nijak učesaný. A právě jednou ze skvělých věcí na tomhle příběhu je, že když přijede do Japonska, vezme si trénink a disciplínu k srdci.“

Totéž udělal i Jackman a v úzké spolupráci s předním kaskadérským týmem 87Eleven začal pilovat techniky nindžucu a dalších japonských bojových umění. „Tým 87Eleven byl fantastický,“ vzpomíná. „Trénoval jsem každý den – a to vám povím, myslel jsem si, že posilovna dá člověku zabrat, ale trénink bojových umění je desetkrát drsnější.“

SVODY A ZRADA: MINULOST A PŘÍTOMNOST

Na japonské cestě Logana obklopují postavy, jejichž motivace je zprvu nejasná, avšak jejich kodexy cti jsou pro něj nové a přitažlivé. Při obsazování rolí i ve všech dalších aspektech výroby filmu se James Mangold snažil podtrhnout ukotvení filmu v realitě.

Do klíčové role Shingena Yashidy, lídra průmyslu, který stojí v čele rozsáhlé zločinecké sítě a zároveň je otcem Wolverinovy nové lásky Mariko, příhodně obsadil muže, který je v japonské kinematografii legendou. Role se ujal Hiroyuki Sanada, který s herectvím začal už v šedesátých letech ještě jako dítě a postupně se stal akčním hrdinou, uznávaným dramatickým hercem, prvním Japoncem, který hrál s Královskou shakespearovskou společností, a hvězdou desítek japonských i hollywoodských filmů, z nichž můžeme jmenovat tituly jako *Soumrak*, *Ring*, *Poslední samuraj*, *Sunshine* režiséra Dannyho Boyla, *Křižovatka smrti 3 – Tentokráte v Paříži* nebo *Speed Racer*.

Sanadův vybroušený samurajský bojový styl byl přínosem i pro zbytek štábu, protože se o své rozsáhlé znalosti o bojových uměních podělil i s ostatními herci včetně Rily Fukushimy, která hraje Yukio a pro niž je *Wolverine* filmovým debutem. „Na začátku natáčení jsem měla scénu, kde se bojuje s meči, a Hiro mi moc pomohl. Vlastně vůbec nevím, co bych dělala, kdyby tam nebyl,“ říká Fukushima. „Je úžasné ho sledovat a pro nás pro všechny byla velká čest s ním pracovat.“

Ačkoli se *Wolverine* odehrává daleko od týmu X-Menů, ve filmu se objevují klíčové záběry postav z Loganovy minulosti, včetně Jean Greyové, mutantky s telekinetickými schopnostmi a Loganovy ztracené lásky, kterou opět ztvárnila Famke Janssen.

Janssen s radostí uvítala příležitost vrátit se do světa X-Menů a zejména se opět sejít na place s Jackmanem. „Hugh a já jsme si ty postavy opravdu užívali,“ říká herečka. „Máme za sebou tři filmy, kde to mezi Loganem a Jean jiskřilo, a myslím, že hodně fanoušků X-Menů doufalo, že je zase uvidí pohromadě.“

Bonusem je podoba jejich společných scén ve *Wolverinovi*. „Naše scény jsou snové, nádherné, intimní a možná i trochu znepokojivé,“ naznačuje Janssen.

„Jean Grey hraje v Loganově boji proti démonům minulosti zásadní roli,“ dodává Hutch Parker. „Jean a Wolverine měli složitý vztah a Jean je teď pro něj jakousi průvodkyní,

která ho motivuje. Pomáhá to propojit tento jedinečný příběh se zbytkem mytologie X-Menů.“

Loganovu cestu Japonskem poznamenají další dvě silné ženy, přičemž každou z nich k němu váže jistá fascinace, ať už temná nebo světlejší. Tao Okamoto hraje Mariko, aktérku komplikovaného milostného příběhu s Loganem, zatímco Rila Fukushima ztvárnila roli Yukio, výbušné bodyguardky s mečem v ruce. Obě si na castinzích získaly producenty a režiséra svou přirozeností.

„Tao i Rila jsou rozené herečky a obě ve svých rolích vypadají skvěle,“ říká Mangold. „Obě jsou neuvěřitelně krásné a sálá z nich úžasná energie, a přitom by těžko mohly být odlišnější.“

Tao Okamoto přitahovala výchozí situace její hrdinky – dcery mocného průmyslníka, který jí nikdy nebyl nablízku a sjednal jí sňatek s mužem, kterého nemilovala. „Mariko nikdy nemohla být normální ženou,“ poznamenává Okamoto. „Ale celou dobu měla své tajné sny. Na začátku příběhu je to zoufalá bytost. Ale když pak potká Logana, začne si uvědomovat, co od života chce, a začne se měnit. Právě ta její proměna mě hodně přitahovala.“

Jackmana nadchlo, jak se Okamoto se svou postavou sžila. „Má schopnost nechat kameru proniknout až dovnitř. Když Wolverine přijede do Japonska, nechce si s nikým a ničím nic začínat – ale z výkonu Tao je zřejmé, že si nemohl pomoci a musel se nechat vtáhnout do jejího víru.“

Tokijská rodačka Rila Fukushima říká, že ji lákala barvitost a intenzita Yukio. „Zajímala mě její živočišnost a krutost,“ přemítá. „Nadchla mě příležitost točit tak silné akční scény a také jsem v té roli viděla velký potenciál pro humor.“

Fukushima se do přípravy na roli vrhla s velkým nadšením. „Byla to pro mě neuvěřitelná cesta plná výzev,“ říká. „Trénovala jsem s naším úžasným kaskadérským týmem, naučila se všechny fyzické záležitosti, včetně práce s mečem, kick-boxu a soubojů a taky hodně posilovala. Nikdy jsem nic takového nedělala, ale hrozně mě to bavilo.“

Další silné a složité ženské postavě vdechla život Světlana Chodčenkova, která hraje zelenookou Viper, prohnanou a zrádnou mutantku. Chodčenkova, která pochází z Ruska, se mimo vlast proslavila zejména průlomovou rolí v úspěšném špionážním filmu *Jeden musí z kola ven*, kde hrála sovětskou agentku Irinu.

V roli otce Shingena Yashidy, Lorda Yashidy, který se snaží s Loganem uzavřít šokující obchod, se objeví japonský herec Haruhiko Yamanouchi – který této impozantní postavě nemohl odolat. „Lord Yashida je tak působivá postava, že mi to připomnělo Shakespeara,“ říká.

Aby pronikl k jádru Yashidových ambicí, čerpal Yamanouchi z historie a z osobností skutečných japonských průmyslníků. „Je jedním z motorů japonské ekonomiky a takoví lidé mají, myslím, jednak silný pocit zodpovědnosti a také se silně ztotožňují s osudem Japonska,“ vysvětluje.

Obsazení hlavních postav završuje herec Will Yun Lee, působící v USA, jako Harada, černý nindža. Leemu, který je známý ze seriálu TNT „Witchblade“ a jako zloduch z bondovky *Dnes neumírej*, se líbil Mangoldův přístup. „Vždycky jsem byl fanouškem tohoto žánru, ale protože znám filmy Jamese Mangolda, hned jsem věděl, že tomu dodá něco extra,“ říká Lee. „A když jsem si přečetl scénář, nadchlo mě, že Harada je popsán jako tak tajemná postava.“

Spletitý původ jeho postavy – nemanželského syna Shingena Yashidy – dovedl Leeho k jádru ústředního dilematu jeho postavy. „Haradu v podstatě vychoval Yashida a později vedl takzvaný Černý klan, staletí starou buňku nindžů, jejímž jediným posláním je chránit rodinu Yashidů,“ vysvětluje Lee. „V průběhu filmu si však Harada uvědomí, že to, co se kolem něj děje, není v souladu s jeho kodexem bojovníka. A tak ke konci filmu musí dospět k zásadnímu rozhodnutí, zda bude žít podle kodexu či nikoli.“

Aby dokázal přesvědčivě sehrát bojové scény, věnoval se Lee usilovnému tréninku. „Největší výzvou pro mě bylo naučit se techniky, které přesahují rámec bojových umění,“ říká, „byl jsem potom úplně vyždímaný. Trénoval jsem tři hodiny denně, každý den, ale vyplatilo se to.“

O NATÁČENÍ

Opojná atmosféra současného Japonska – hypermoderního, avšak plného rituálů a příznaků minulosti – je pro příběh *Wolverina* klíčová a Mangold byl od počátku rozhodnutý natáčet právě tam. Nakonec se náročný 80denní natáčecí plán rozdělil mezi Japonsko a Fox Studios v australském Sydney.

„Japonsko se nepodobá žádné jiné zemi na světě. Její kultura, etiketa i charakter jsou jedinečné. Tím, že jsme natáčeli přímo tam, se nám opravdu podařilo získat představu o tamější krajině, architektuře,“ říká režisér. „A také jsme dokázali zachytit něco, co ve filmech až tak často nevidíme: japonský venkov. Japonsko si většinou představujeme jako Tokio nebo Ósaku, ale mimo velkoměsta je tu také nádherná divočina a tropické ostrovy. Jak ruch metropolí, tak i neuvěřitelně zenová atmosféra nádherných bujných lesů na nás udělala velký dojem. Příležitost dostat se na ta místa byla pro natáčení velmi inspirativní.“

To vše režiséru Mangoldovi pomáhali zachytit kameraman Ross Emery, vedoucí výpravy François Audouy a kostýmní návrhářka Isis Mussenden – každý z nich přispěl k výtvarné stránce filmu, která kombinuje prvky *filmu noir*, japonského folkloru, ikonografie grafických románů a intenzivní osobní drama.

Emery s Mangoldem úzce spolupracoval na tom, aby *Wolverine* působil realisticky a ukotveně, přitom však realitu žene až do krajních mezí. „Styl filmu určuje především síla postav,“ říká Emery. „A ty se pohybují tolika reálnými, a přesto dramatickými prostředími: máme tu noční Tokio, které hodně připomíná atmosféru *Blade Runnera*, a pak venkov, který má zase úplně jiný charakter.“

Emery pomocí digitálních kamer Arri Alexa a anamorfických objektivů dosáhl maximální flexibility a ostrosti záběrů – a diváky vtáhl přímo do potu a krve akce. „Kombinací kamery a objektivů jsme dosáhli právě té podoby klasického filmu, kterou Jim tak miluje,“ říká Emery.

Vedoucí výpravy Audouy dokreslil Loganův pohled na Japonsko propracovanou scénografií, která odráží jak Loganův vnitřní zmatek, tak i jeho vizi japonské kultury z hlediska cizince. „Jim měl několik zajímavých raných nápadů k výpravě filmu,“ vzpomíná Audouy. „Vždy ho popisoval jako ‚horečný sen o Japonsku‘ – a chtěl, abychom pro Logana vytvořili snový, stylizovaný výlet. Idea spočívala v tom, zasadit ho do lehce magického, intenzivnější reality, která však zůstává reálně ukotvená a uvěřitelná.“

Audouy se hned ponořil do studia japonské historie – jeho přetrvávajících tradic, puntičkářsky precizních uměleckých forem a jedinečné architektury. „Všechny tyto rešerše jsme posílali dál Jimovi. On pak všechny vizuální nápady rovnou zanesl do scénáře,“ vysvětluje. „Byl to kreativní proces založený na spolupráci.“

Později se Audouy několikrát vypravil do Japonska hledat vhodné lokace. „Věděli jsme, že budeme mít na natáčení v Japonsku omezený čas, a proto jsme chtěli maximálně využít taková místa, která bychom nikdy nedokázali napodobit na exteriérovém pozemku za studii,“ poznamenává. „Když Logana tento cizí svět plně pohlít, chtěli jsme, aby tam publikum bylo s ním.“

Ve všech Audouyových scénách byly klíčové barvy. „Barvy jsme měli naplánované v průběhu celého filmu,“ říká. „Když příběh začíná, v Kanadě, jsou tlumené a přírodní. Pak dojde k velkému vizuálnímu třesku, když se přesuneme do Japonska s explozí různých textur a grafiky nočního Tokia. Následuje Yashidův komplex, kde je všechno krásné a poklidné a vytríbené – a připravené proti Stříbrnému samurajovi.“

Některé z největších scén filmu byly vystavěny později v ateliérech nebo na lokacích v Austrálii, včetně částí velkolepého Yashidova sídla s jeho bonsajemi, jezírky s kapry koi a Yashidovou high-tech laboratoří. Jednou z nejnáročnějších scén byla Ledová vesnice, kterou Audouy pracně vytvořil v australském Homebushu podle tří horských vesnic, které našel v japonském Naganu. „Budovali jsme velmi pečlivě architekturu horských vesnic a bylo to velmi zábavné,“ říká vedoucí výpravy.

Audouy se také podílel na vytvoření Wolverinovy Nemesis, Stříbrného samuraje, jehož ohebné mechanické brnění bylo třeba vyrobit od základu. „Bylo detailně promyšlené do posledního šroubku a matičky – a vystavěl ho neskutečně talentovaný tým v průběhu téměř pěti měsíců tady v Sydney,“ vysvětluje.

Audouy pokračuje: „Ten kostým tvoří přes 600 dílů, každý byl navržen a počítačově vymodelován zvlášť. Byl to velmi ambiciózní návrh – ale když jsme výsledek odhalili uprostřed laboratoře, všem spadla čelist. Když to čtete na papíře, automaticky si pomyslíte, jasně, to bude počítačově generované. Ale bylo to vážně parádní, dostat příležitost postavit opravdového čtyřmetrového robota, který má pořádné grády.“

MUTANT VERSUS SAMURAJ

Mangold si přál, aby ve *Wolverinovi* byly ty nejrealističtější akční scény, v jakých jsme ho dosud viděli. Proto také zapojil režiséra druhého štábu a koordinátora kaskadérů Davida M. Leitcha a jeho tým z 87Eleven, aby vytvořili choreografii akčních scén a postarali se o trénink herců. „Jedna z věcí, které tento film odlišují, je, že 90 % akčních scén hráli sami

herci,“ poznamenává Mangold. „Chtěli jsme, aby ty akce působily realisticky, myslím si totiž, že na přímých soubojích tváří v tvář je něco fascinujícího a fyzického.“

Dlouho před začátkem natáčení začal Leitch s jednotlivými herci trénovat a pilovat každý švih mečem, vysoký výkop a seknutí adamantiem pro ambiciózní bojové scény filmu.

„V tomhle filmu jsme se opravdu snažili o to, aby vynikla japonská estetika nindžucu a bojových umění, ale navíc jsme ji okořenili špetkou fantazie,“ říká Leitch. „Jsou tam gymnastické a akrobatické výkony, které byste nečekali, a zároveň z choreografie vystupují čisté linie a minimalismus samurajských filmů. Snažili jsme se přijít s něčím zábavným, ohromujícím a odlišným.“

Leitche zejména nadchla příležitost opět spolupracovat s Jackmanem, s nímž už pracoval na *Van Helsingovi* a na *X-Men Origins: Wolverine*. „Hugh je jedním z fyzicky nejnadanějších herců v showbusinessu,“ poznamenává. „Choreografii se učí velmi snadno. Můžete s ním točit dlouhé úseky bez nutnosti střihu, protože on to prostě zvládne. A také můžete přímo v den natáčení něco změnit, protože se to okamžitě naučí, což je u herců dost vzácné. Pokud jde o to, zapamatovat si choreografii, je stejně dobrý jako kaskadéři od nás. Ale navíc umí do akce vložit emocionální náboj – a právě proto je tak přesvědčivý.“